antifa kallithea

αντιφασιστική έκδοση δρόμου#19

μοιράζεται χέρι με χέρι σε σχολεία, δρόμους, πλατείες

Απρίλης 2018

INTRO

για ηλεκτρονική επικοινωνία: antifa.kallithea@yahoo.com
βρες μας στο δίκτυο: antifakallithea.wordpress.com

Εμείς που γράφουμε αυτό εδώ το έντυπο είμαστε άντρες και γυναίκες, διάφοροι είμαστε φοιτητές, άλλες δουλεύουμε και άλλες όχι. Όλοι μας έχουμε όμως ένα κοινό, τριγυρνάμε σ' αυτές τις γειτονιές και αντιλαμβανόμαστε τη σαπίλα της κοινωνίας μας, ο καθένας με τον τρόπο του. Άλλοι είμαστε μετανάστες δεύτερης γενιάς και τραβάμε ζόρια με τα χαρτιά μας. Άλλοι δουλεύουμε σε σκατοδουλειές και έχουμε σιχαθεί ολόψυχα το αφεντικό μας. Άλλες δε γουστάρουμε τη ματσίλα του κάθε ελληναρά. Και όλοι μαζί μισούμε τους μπάτσους και τους φασίστες όσο μισούμε το ελληνικό κράτος και τα δολοφονικά του σχέδια. Όσο λοιπόν το κράτος μας ζητάει τη συναίνεσή μας στα σχεδιά του, άλλο τόσο πρέπει και μεις από τη μεριά μας να φτύνουμε κατάμουτρα όσους το στηρίζουν. Γιατί, όχι, δεν έχουμε κανένα κοινό με όσους ανησυχούν για το μέλλον της πατρίδας τους, αντιθέτως μας χωρίζουν πολλά. Γιατί εμείς καταλαβαίνουμε πως τα σχέδια του ελληνικού κράτους στρέφονται πρώτα και κύρια εναντίον μας, στοχεύουν την τάξη μας. Με τους όλο και περισσότερους ένστολους που μας πηγαίνουν από εξακρίβωση σε εξακρίβωση, με όλα τα παραμύθια περί ελλαδίτσας και τις πατριωτικές μαλακίες, εμείς δεν ψηνόμαστε μία. Γι' αυτό και για άλλους τόσους λόγους το λέμε και το ξαναλέμε, η ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς.

SUPPORT YOUR LOCAL ANTIFA

Δε γονατίζουμε,
δεν τρέχουμε,
δεν τρώμε παπά

Αν κάτι πάει στραβά –
χαμογελάμε στραβά

Γινόμαστε ένα
και παλεύουμε
κάτω απ' τους αιθέρες

Περιμένοντας να έρθουν

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ

Βόρεια Αστέρια (2011)

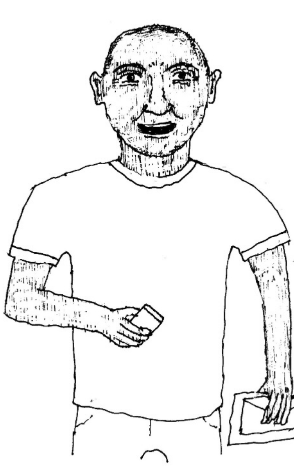
ΤΖΙΖΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ Λ

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Το έχετε παρατηρήσει; Η χριστιανομαλακία έχει βαρέσει κόκκινο τελευταία. Και δεν είναι μόνο το παπαδαριό. Είναι και οι διάφοροι ημίτρελοι φασίστες που την έχουν ακούσει τελευταία με το Θεό. Το antifa kallithea βρίσκεται για άλλη μια φορά στην αιχμή της επικαιρότητας και σας παρουσιάζει τρεις τέτοιους εξωγήινους για να τους αναγνωρίσετε αμέσως μόλις τους δείτε. Μην τρομάξετε. Συνήθως μερικά γαμωσταυρίδια και κάμποσες χριστοπαναγίες αρκούν για να τους σοκάρουν και να απομακρυνθούν τρέχοντας.

1. Ο μικρός Αδόλφος Τζίζους

Ο μικρός Αδόλφος πάει ακόμα σχολείο. Μέχρι πέρσι έβαφε σβάστικες, αλλά εκτός απ' το ότι δεν του μίλαγε κανείς έτρωγε και φάπες. Οπότε αποφάσισε να το γυρίσει στο χριστιανιλίκι και τώρα βάφει «Ιησούς Χριστός νικά». Βέβαια, συνεχίζει να μην του μιλάει άνθρωπος, αλλά τουλάχιστον οι φάπες μειώθηκαν. Πέρσι ήθελε να πάει στο Άουσβιτς, αλλά του έπεφτε λίγο μακριά, οπότε φέτος λέει να πάει στο Άγιο Όρος.

ΠΑΠΑΔΕΣ
ΑΚΑΜΑΔΕΣ

2. Ο γκρούπι του Κλεομένη

Ο γκρούπι του Κλεομένη είναι λίγο μεγαλύτερος σε ηλικία. Είναι λίγο σαλεμένος, αλλά συνήθως είναι άκακος. Άλλωστε είναι υποστηρικτής της «θρησκείας της αγάπης». Βέβαια, περνά το χρόνο του βρίζοντας το Ισλάμ και τους ανάρχες, οπότε από αγάπη δεν πάμε και πολύ καλά. Η κατάστασή του γιατρεύεται αν τον προλάβετε σε πρώιμο στάδιο, αν όμως αρχίσει να φορά και ράσα έχει γίνει πλέον ανίατη.

3. Ο Πατρίς-Θρησκεία-Μαλακία

Ο Πατρίς-Θρησκεία-Μαλακία είναι παραδοσιακός άνθρωπος. Του αρέσει να καλημερίζει τους φίλους του στο φέισμπουκ με κολάζ που περιλαμβάνουν την ελληνική σημαία, το σταυρό και γράφουν «ΚΑΛΗΜΕΡΑ Ο ΘΕΟΣ ΜΑΖΙ ΣΑΣ» (πάντα με κεφαλαία). Μερικές φορές βγαίνει μαζί με το μπαμπά του να κολλήσει με UHU χαρτάκια ενάντια στα «κομμούνια» και τους «άθεους».

ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ

(ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΓΚΕΙ, ΛΕΣΒΙΕΣ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΟΜΑΛΟΤΗΤΑΣ)

Πριν λίγο καιρό ο μητροπολίτης Αμβρόσιος δικάστηκε για το ρατσιστικό παραλήρημά του ενάντια στα άτομα της γκέι κοινότητας. Ο Αμβρόσιος αθωώθηκε και ξαφνικά οι αριστεροί σοκαρίστηκαν από την αδικία αυτού του κόσμου και την αδυναμία απόδοσης δικαιοσύνης.

Εμείς πάλι δεν πέσαμε από τα σύννεφα. Μακάρι ο τραγόπαπας Αμβρόσιος και η εκκλησία να ήταν οι μοναδικοί ρατσιστές και σεξιστές της Ελλάδας. Και σίγουρα δεν χάφτουμε την κλάψα των αριστερών που θυμήθηκαν να το παίξουν ανθρωπιστές στις πλάτες των ομοφυλόφιλων, όπως έκαναν πριν λίγο καιρό με τους τρανς (όπως γράψαμε και στο προηγούμενο έντυπο η κυβέρνηση νομιμοποίησε τα τρανς άτομα δίνοντάς τους χαρτιά- και μάλλον όχι από την καλή της την καρδιά).

Ξέρουμε καλά ότι το ελληνικό κράτος, η εκκλησία κι η ελληνική κοινωνία αποτελούν αστείρευτες πηγές ρατσιστικού μίσους ενάντια σε ό,τι διαταράσσει την κανονικότητα και απειλεί τα συμφέροντά τους. Οι ομοφυλόφιλοι είναι επικίνδυνοι για το κράτος γιατί αμφισβητούν τις σεξουαλικές νόρμες. Είναι γι' αυτό που οι κρατικοί μηχανισμοί τους διαχωρίζουν εξαιτίας της σεξουαλικότητάς τους και τους υποτιμούν με χίλιους δυο τρόπους. Κύριος εκφραστής αυτής της υποτίμησης δεν είναι άλλος από την ελληνική κοινωνία , η οποία γαλουχημένη με το τρίπτυχο «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια» δε διστάζει να ξεράσει ομοφοβική αηδία με κάθε δυνατή ευκαιρία. Στη βάση της ίδιας λογικής, το ελληνικό κράτος και η μικροαστική του βάση παρουσιάζουν τους μετανάστες ως τριτοκοσμικούς και ανορθολογικούς προκειμένου να έχουν υπό τη δούλεψή τους φτηνό και «μαύρο» εργατικό δυναμικό.

Την ίδια στιγμή, όσοι αράζουν σε πλατείες και πίνουν μπάφους βαφτίζονται «εγκληματίες». Οι μπάτσοι ψάχνονται κάθε τρεις και λίγο για εξακριβώσεις κι οι «φιλήσυχοι γείτονες» ουρλιάζουν για τη μουσική που «είναι δυνατά» και για τα πάρκα που έχουν γίνει «εστίες ανομίας».

Ο εθνικός κορμός συνεργάζεται καιρό με το κράτος και τους διάφορους μηχανισμούς του, γιατί αναγνωρίζει τα συμφέροντά του και ξέρει πολύ καλά ποιοί είναι οι εχθροί του: οι ομοφυλόφιλοι, οι τρανς, οι κάγκουρες, οι μετανάστες, οι κάθε λογής «παραβατικοί» που ξεφεύγουν από την κρατική αφήγηση, γιατί πολύ απλά δεν χωράνε μέσα σε αυτήν, όλες και όλοι εμείς που δεν τασσόμαστε με τα συμφέροντα του κράτους νιώθοντας ταξικό μίσος για τους φασίστες, τους ρατσιστές, τους ομοφοβικούς. Όλοι και όλες εμείς βρίσκουμε φίλους και ταξικούς συμμάχους ο ένας στο πρόσωπο της άλλης, και καλά θα κάνουν να μας φοβούνται.

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

all colours are beautiful / graffiti jam > Εσπερος > Μάρτης 18 > klika el paso

Οι οπαδοί δεν είναι ζώα και κάφροι, επειδή έτσι βολεύει τα media. Οι οπαδοί είναι ζωντανό κομμάτι αυτής της κοινωνίας και των αντιθέσεών της.
Τα παιδιά από το klika el paso είναι δικά μας παιδιά. Στις 31 του Μάρτη, το πρώτο klika fest ήταν μια μικρή γιορτή. Γκράφιτι, μπύρες, δυνατά ηχεία. Πολλοί έβαψαν, ακόμη περισσότεροι πέρασαν για μια μπύρα κι ένα “γεια”. Αναμένουμε το επόμενο!

"Τι θα γίνει με την ελληνική προκλητικότητα"; > πολιτική εκδήλωση > Μάρτης 18 > antifa kallithea

> Η αντιτουρκική στρατηγική του ελληνικού κράτους δε γεννήθηκε χτες. Έχει πίσω της δεκαετίες προβοκάτσιας, φιλοδοξίας, κρατικού σχεδιασμού και κοινωνικής υποστήριξης. Από το 1919 έως το 1922 ο ελληνικός στρατός επιτέθηκε στην Τουρκία με σκοπό να την κατακτήσει! Το 1974 το ελληνικό κράτος ανέτρεψε το πολιτικό καθεστώς της Κύπρου, ξεκίνησε τις εκκαθαρίσεις του τουρκοκυπριακού πληθυσμού και προσπάθησε να κάνει την Κύπρο "ελληνικό νησί". Στις μέρες μας μια νέα φάση επεκτατικότητας εξελίσσεται ξανά. "Τα πετρέλαια", οι "ΑΟΖ", τα "χωρικά ύδατα" και οι "εναέριες ζώνες" είναι το νέο πολεμικό λεξιλόγιο. Ο αντιτουρκικός ρατσισμός είναι η ιδεολογική προϋπόθεση. Η διάλυση της Μέσης Ανατολής φέρνει τους Έλληνες φασίστες να οραματίζονται μεγαλεία. Μόνο που αυτά τα μεγαλεία περνάνε πάνω απ' τα τομάρια μας...

> Περίπου 80 σύντροφοι και συντρόφισσες παρακολούθησαν την πολιτική εκδήλωση που διοργάνωσαν από κοινού το antifa kallithea και η Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση. Κανείς δεν ψηνόταν με τις πατριωτικές μαλακίες, καμία δεν παραλήρησε για την "κακόμοιρη Ελλαδίτσα" και τους "κακούς Τούρκους". Στην ίδια μας τη χώρα βρίσκεται ο εχθρός! Να μια κατεύθυνση που τελικά αφορά πολλούς και πολλές πέρα από μας!

we run
the streets >
Καλλιθέα >
Απριλης 18 >
antifa youth block

Το νέο αίμα εν δράσει! Antifa γύρες στην πόλη από το youth block. Τρικάκια, σπρέι, αυτοκόλλητα. Αυτή η γειτονιά μας ανήκει. Αυτή η γειτονιά είναι antifa απ' άκρη σ' άκρη!

for them typography has become an extreme sport> Pixo Reto - προβολή + συζήτηση > Μελίνα Μερκούρη > Απρίλης 18 > boavista

Οι γκραφιτάδες στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας χτυπάνε τα ταγκς τους στα ψηλότερα σημεία των κτιρίων της πόλης. Αγόρια και κορίτσια σκαρφαλώνουν, όλο και πιο ψηλά. Τα γράμματά τους είναι κοφτά, γεμάτα γωνίες. Μια νέα γλώσσα ξεπηδά από τα γκέτο της μαυρούπολης, τόσο πιο ακατανόητη για τους εχθρούς της, όσο πιο προκλητική για τους οπαδούς της. Τα παιδιά της μακρινής μητρόπολης μιλάνε την ίδια γλώσσα με μας. Το καλλιθεώτικο hip hop team των boavista υποτίτλισε και προέβαλε το ντοκιμαντέρ Pixo, για να καταδείξει αυτήν ακριβώς την κοινότητα. Ψαχτείτε!

ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΟΥΤΕ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΑ ΣΤΕΝΑ

Κυριακή βράδυ - η κάμερα έτοιμη, οι άλτες σε θέσεις μάχης, τα σπρέι ρέουν αργά στους τοίχους. Μέτα από δέκα λεπτά τα κτίρια έχουν γεμίσει με τις ιδέες μας. Τόπος, το 1ο λύκειο καλλιθέας. Την επόμενη μέρα στις 7.55 περισσότεροι από σαράντα αντιφασίστες και αντιφασίστριες μαζευόμαστε μπροστά στο σχολείο με σκοπό να υποστηρίξουμε τη δράση μας. Μοιράζουμε το κειμενό μας. Η διευθύντρια κλασσικά μας αναλύει τη γνώμη της για τα δύο άκρα. Τα φασιστάκια μας βλέπουν και στρίβουν προς την άλλη πόρτα (που πάτε καλέ; και εκεί δικούς μας έχει!). Εντωμεταξύ, οι δικοί μας ερχόντουσαν να πάρουν το κείμενο και να μας ρωτήσουν τι είχε συμβεί περιμένοντας το κουδούνι να χτυπήσει.

Εδώ και κάποια χρόνια το 1ο λύκειο/γυμνάσιο έχει για μόνιμο ντεκόρ στους τοίχους φασιστικά και σεξιστικά συνθήματα. Τα σβήνουμε και γράφουμε δικά μας, μετά το σχολείο βάφει τα δικά μας και ξανά από την αρχή. Από τη μεριά μας επισκεφτήκαμε το σχολείο για να δείξουμε ότι δε θα ανεχτούμε τη φασιστική μαλακία ούτε στο σχολείο ούτε στη γειτονιά. Θέλαμε να δείξουμε σε φίλους κι εχθρούς ότι όποιος γράφει ή σιγοντάρει με οποιοδήποτε τρόπο τους φασίστες θα μας βρίσκει μπροστά του.

Όπως λοιπόν συμβαίνει συνήθως αφού βάψαμε το σχολείο τα φασιστάκια πήγαν με τους γονείς τους να διαμαρτυρηθούν στη διευθύντρια. Εκείνη με τη σειρά

της θεώρησε ότι το σχολείο έπρεπε να ξαναασπριστεί. Η διευθύντρια και οι ναζί οικογένειες έχουν μεγάλο θέμα με τα συνθήματα που γράφουμε. Το πρόβλημα τους δεν είναι τάχα «η ρύπανση». Το πρόβλημά τους είναι το περιεχόμενο των συνθημάτων μας. Τα συνθήματα μας μιλάνε για τα παιδιά των μεταναστών εργατών που έχουν γεννηθεί και έχουν μεγαλώσει εδώ και το ελληνικό κράτος και η ελληνική κοινωνία τους έχει στο περιθώριο. Τα συνθήματά μας μιλάνε γι αυτές που δε γουστάρουν την καταπιέση που τρώνε στο σπίτι και στο δρόμο. Τα συνθήματά μας μιλάνε γι' αυτούς κι αυτές που οι σεξουαλικές τους προτιμήσεις δε συμβαδίζουν με τη «νόρμα». Μιλάνε για τα ψίχουλα που μας δίνουν τα αφεντικά μας. Μιλάνε ενάντια στον πόλεμο που ετοιμάζει το ελληνικό κράτος και το μέλλον που σχεδιάζει για τα τομάρια μας. Με άλλα λόγια δίκιο έχουν οι ναζί και η διευθύντρια! Τα συνθήματα μας είναι «περιθωριακά και ακραία»! Γιατί μιλούν για ανθρώπους και καταστάσεις που δεν χωράνε στην εθνική αφήγηση, στην εργασιακή πειθαρχία , στη σεξουαλική νόρμα. Μιλούν για αυτούς και γι' αυτές που το σχολείο τους έχει γραμμένους και γραμμένες, γι' αυτούς και γι' αυτές που τα μήντια βαφτίζουν «εγκληματίες».

Όσο περνάει από το χέρι μας λοιπόν η γειτονιά και τα σχολεία της θα γεμίζουν με τις ιδέες μας. Αν δε το κάνουμε εμείς δε θα το κάνει κανένας για μας!

hit em high hit em low hit em again

Η ελληνική κοινωνία σε πολλές φάσεις της καθημερινότητας και γενικότερα της ζωής, μας κερνάει απδιαστικές στιγμές. Από παιδιά όμως, είχαμε μάθει πως μια φορά τον Μάρτιο και άλλη μια τον Οκτώβριο, η κατάσταση θα είναι στο απροχώρητο. Τελικά, έχει και πιο χαμηλά, αφού φρόντισε η ελληνική αριστερά για αυτό!

Παρελάσεις, σημαίες στα μπαλκόνια, δηλώσεις νεκροζώντανων αυτόπτων μαρτύρων του έπους στις κάμερες, είναι μερικές χαρακτηριστικές στιγμές πατριωτικής μαλακίας με τις οποίες ερχόμαστε αντιμέτωποι κάθε 25η και 28η. Δυο μερούλες δηλαδή, που αν εξαιρέσεις την κοπάνα από δουλειά και σχολείο, θες να τελειώσουν στο άψε σβήσε. Τα τελευταία χρόνια όμως, βλέπουμε κι άλλη μια προσθήκη στο φεστιβάλ χαζομάρας. Το τραπεζάκι αριστερών εφημερίδων μετά το τέλος της παρέλασης.

Η πρώτη αντίδραση άμα είσαι ανυποψίαστος είναι «Μα τι διάολο θέλουν εκεί πέρα με όλους τους κανίβαλους»; Πολύ λογική απορία, αλλά η πραγματικότητα δεν μας εκπλήσσει και τόσο. Ο βαθύς πατριωτικός αριστερός λόγος μαζί με τα νταλαβέρια με το κράτος, είναι σημεία που χωράνε σε μια παρέλαση. Μαζί με λίγο κράξιμο στους επισήμους και καμιά πικέτα «αντιναζί» για το φαίνεσθαι (και για την τιμή των προγόνων

σαφώς...) έχει φτιαχτεί η τέλεια εικόνα. Της αριστερής όψης του ελληνικού κράτους.

Δεν έχει νόημα να εκπλησσόμαστε. Στα πανηγυράκια αυτά ο καθένας έχει το πόστο του και προσπαθεί με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο να το μεγαλώσει. Στην τελευταία παρέλαση στην Καλλιθέα για παράδειγμα, ορισμένοι τουρίστες Αγίου Όρους (aka ναζί με χριστιανικά αισθήματα) διαπληκτίστηκαν με μερικούς αριστερούς. Αφού προσπάθησαν να βρουν ποιος είναι ο true πατριώτης και ποιος έχει τον έλεγχο της φάσης, κρίθηκε πως καλύτερα να το αποφασίσουν οι μπάτσοι και παίχτηκαν και κάτι καταγγελίες.

Εμείς από μεριάς μας να υπενθυμίσουμε κάτι που λέγαμε παλιά: «Δεν είμαστε η Λιάνα Κανέλλη». Δεν θα ζητήσουμε βοήθεια από τον δήμαρχο και τους τσάτσους του, ούτε θα γυρίσουμε και το άλλο μάγουλο για να γράφουμε καλύτερα στην κάμερα. Οι μόνες φάσεις που θα προστατεύσουμε είναι οι δικές μας και όσων μας θεωρούν δικούς τους και όχι τις «πατριωτικές φιέστες του λαού». Κυρίως όμως γιατί δεν ψηνόμαστε να αφήσουμε ορισμένα ανήλικα και μερικούς σαλεμένους ούτε καν να νομίσουν πως στην Καλλιθέα «τους παίρνει».

Κάτι τα σεξιστικά του διευθυντή που «τώρα-που-καλοκαίριασε-οι-κοπέλες-να-μην-φ οράτε-σορτσάκια», κάτι η βιασύνη του να καλύψουν το γκράφιτι που είχαμε κάνει όταν είχε κλείσει το σχολείο στις 6 Δεκέμβρη, βάλε και τα ηλίθια σχόλια της αρχαίου ότι η φίλη σου δεν πάει καλά στο μάθημα επειδή η μητέρα της είναι από την Βουλγαρία- πολλά νεύρα μαζεύονται.
Και τι θα κάνουμε; Η πρώτη ιδέα να τους σπάσουμε το αμάξι απορρίπτεται για λόγους ευνόητους. Να γράψουμε κάνα σύνθημα; Αυτό είναι πιο στα μέτρα μας.
Από δυο που ψήνονται γινόμαστε τέσσερις και σιγά σιγά το κανονίζουμε. Πότε; Βραδάκι για ασφάλεια. Μέρα; Όχι Σάββατο πάντως, γιατί τότε αράζει στο απέναντι καφενείο ένας γείτονας που μου παν ότι είναι ρουφιάνος. Πάμε Παρασκευή, θα φέρω εγώ τα σπρέι. Ωραία, τα λέμε 12 πίσω από το σχολείο που δεν περνάνε και τόσα αμάξια.
Βάψαμε και τα σβήσανε, ξαναβάψαμε και τα ξανασβήσανε, μέχρι εμείς να αποφοιτήσουμε ή αυτοί να βαρεθούνε. Αυτοί μπορεί να μην βαρεθούν σύντομα, όταν όμως εμείς φύγουμε θα αναλάβουν τα δευτεράκια στη θέση μας.
Είναι ο δικός μας τρόπος να μιλάμε, εντός και εκτός τάξης, μεταξύ μας και με τους φίλους μας και δεν σκοπεύουμε να το βουλώσουμε.